

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **A. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 4. 2019, č. j. 30 A 59/2017 - 98,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové (dále též „krajský soud“) v záhlaví uvedeném rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2017, č. j. KUKHK-41679/DS/2016/Er. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem ze dne 12. 10. 2016, č. j. ODP/92202-2016/jal 448-2016/jal/9, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu dne 19. 6. 2019 blanketní kasační stížnost. Uvedl, že kasační stížnost bude doplněna na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 1. 7. 2019, č. j. 7 As 228/2019 - 23, vyzval k odstranění vad kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení, a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 1. 7. 2019. Lhůta ke splnění povinnosti tedy uplynula ve čtvrtek 1. 8. 2019, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[4] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS, a ze dne 5. 1. 2018, č. j. 4 As 242/2017 - 33).

[5] Stěžovatel jemu stanovenou povinnost nesplnil, čímž řízení zatížil vadou, pro kterou nebylo možné v něm pokračovat. Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu